

**A Civil Szervezetek Konzultációjának nyilatkozata az ENSZ Élelmezésügyi és
Mezőgazdasági Szervezete (FAO) 30. Európai és Közép-Ázsiai Regionális
Konferenciáján**

2016. május 3.

Mi, a kistermelők, mezőgazdasági munkások, halászközösségek és halászati dolgozók, pásztorok, őslakosok, fogyasztók, civil szervezetek, nők és fiatalok 56 küldötte, akik az európai és közép-ázsiai régió civil szervezeteit képviseljük helyi, regionális és nemzetközi szinten, 2016. május 2-3-án a törökországi Antalya-ban gyűltünk össze, hogy javaslatokat tegyünk az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) 30. Európai és Közép-Ázsiai Regionális Konferenciájára (2016. május 4-5-6, Antalya, Törökország).

Nagyra értékeljük a FAO civil társadalmat és demokratikus „grassroot” mozgalmakat támogató munkáját, amelynek révén felerősíti a kistermelők és családi gazdaságok milliós hangját, akik a regionális FAO konferencia szerint a vidékfejlesztés és a megélhetés biztosításának gerincét jelentik, és akik gondoskodnak az általunk elfogyasztott élelmiszer jelentős részéről. Ők, a fogyasztókkal együtt azokat is képviselik, akiket a leginkább érintenek a fenntarthatatlan élelmiszerrendszerek. Civil szervezetekként hangsúlyozni kívánjuk, hogy napi szinten járulunk hozzá az ENSZ fenntarthatósági céljainak és a FAO céljainak eléréséhez helyi, nemzeti és regionális szinten, és elkötelezettségünk ennek folytatására töretlen.

A helyi, nemzeti, regionális és globális szintű élelmiszer-szakpolitikáknak a népek, a kistermelők, dolgozók, fogyasztók, nők és fiatalok valós helyzetéhez kellene igazodniuk. A civil szervezetek egybegyűjtik a demokratikus „grassroot” mozgalmakat, így a legjobb helyen vannak ahhoz, hogy közvetlen, tényeken alapuló tudást biztosítsanak erről a valós helyzetről. A civil szervezetek konzultációját úgy alakították ki, hogy passzív részes vagy pusztán adatszolgáltató helyett aktív jogérvényesítőként, a szakpolitikai folyamatokban jogosult félként tudja képviselni a mezőgazdaság és az élelemmel kapcsolatos szakpolitikák által érintett különböző feleket és szervezeteket, akiknek ezek a szakpolitikai döntések közvetlen, mindennapi életét és lakókörnyezetét, valamint a megélhetésüket jelentő piacokat érintik.

Felkérjük ezt a konferenciát, hogy foglalkozzon a régióban zajló humanitárius válsággal, amelynek során menekültek, migránsok és az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek százezrei keresnek menedéket a konfliktusok és a kilátástalan élethelyzetük miatt. Ennek okai a háború, az alacsony intenzitású belső konfliktusok, illetve az emberhez méltó élet ellehetetlenülése, és gondoskodnunk kell arról, hogy ezeknek az embereknek az élelmiszerhez és más emberi jogokhoz való joga megfelelően biztosítva legyen. Elsősorban elítéljük azokat a szakpolitikákat, amelyek ehhez a háborúhoz, a konfliktusokhoz és megfosztottsághoz vezetnek, és elítéljük azt a bánásmódot, amely nem tartja tiszteletben ezen menekültek, (kényszer)migránsok és otthonukat veszített személyek alapvető emberi jogait. A FAO-nak fontos szerepe lehet és kell legyen abban, hogy ezeknek az embereknek biztosítva legyen az élelmezésük, hozzáférhessenek a természetes és más termelő erőforrásokhoz, szélesebb körben hozzáférhessenek tápláló élelemhez, különös tekintettel a nőkre, gyermekekre és az idősekre. Jelenleg több civil szervezetünk az Európai Regionális Konferencia különböző országaiban a menedékkérők támogatásán dolgozik, hogy földhöz jussanak, és élelmiszert tudjanak termelni maguknak. A FAO-nak facilitálni és támogatni kellene ezeket a törekvéseket.

Emellett kérjük, hogy ez a FAO Regionális Konferencia Antalya-ban legyen mérföldkő egy koherens és holisztikus, a „szokásos üzletmeneten” túlmutató szakpolitikai keretrendszer megteremtésében.

A szegénység és alultápláltság legyőzésének, az élelmiszer-önrendelkezés biztosításának egyetlen módja a természetet tiszteletben tartó, emberi jogokon alakuló megközelítésen keresztül lehetséges. A jelenlegi nemzetközi kereskedelmi szakpolitikák csúfos kudarcot vallottak, mégis, az emberi jogok folyamatos megsértése, az élelmet és táplálkozást övező állandó bizonytalanság és ezek bolygónkra gyakorolt drámai hatása ellenére továbbra is óriási hatást gyakorolnak az élelmiszer-szakpolitikára. Egyetlen módon győzhetjük ezt le: ha új, az emberi jogokon és az élelmiszer-önrendelkezésen alapuló szakpolitikai keretrendszert hozunk létre. Jelenlegi élelmiszer-rendszerünk mind szociálisan, mind pedig ökológiailag és gazdaságilag fenntarthatatlan. Élelmiszerrendszereinket sürgősen és gyökeresen át kell alakítanunk, hogy az embereknek és a természetnek fenntartható jövőt biztosítsunk a régió minden országában. A FAO regionális és nemzeti szinten fontos szerepet játszik, hogy biztosítsa ezen szempontok maradéktalan teljesülését.

A jelenlegi élelmiszer-rendszer igazságtalan és patriarchális, így számunkra elsődleges fontosságú olyan társadalmi nemekre érzékeny szakpolitikák kialakítása, amely hozzájárul a nők képessé tételéhez és társadalmi nemi egyenlőségéhez, méltányos részesedést biztosít munkánk gyümölcsehez, hozzáférést nyújt a természeti erőforrásokhoz és a termelőeszközökhöz, valamint a döntéshozatali terekhez. Szükséges elismerni és értékelni a nők szerepét az élelmiszer-önrendelkezésben és a táplálásban. A nők hagyományos tudása és (fizetetlen) mindennapos munkája továbbra is biztosítja a területek és a biológiai sokféleség megőrzését, ahogy régen is. Ennek elősegítésére szeretnénk kiemelni a nőmozgalom és a feminista gazdaság javaslatainak fontosságát, ahol az élet fenntarthatósága kulcsfontosságú a fenntartható jövő építéséhez.

Ennélfogva kijelentjük, hogy az alábbi prioritások figyelembe vétele szükséges:

1. AGRO-ÖKOLÓGIA

Nagyra becsüljük, hogy a FAO elismeri agro-ökológiai tudásunkat és gyakorlatunkat. Ezek elengedhetetlenek céljaink eléréséhez, mint például a vidéki szegénység mérséklése, az éhezés és rosszul tápláltság megszüntetése, a fenntartható mezőgazdaság és fejlődés megteremtése, a klímaváltozás elleni harc, tisztességes munkahelyek a fiatalok számára, a külső agro-kemikáliáktól való függőség csökkentése, a helyi közösségek és az őslakosok nagyobb mértékű bevonása, főképp közösségi szinten a föld, a víz és a biológiai sokféleség megőrzésére, valamint a nők magfogási és magcsere-tudásának megőrzésére és terjesztésére.

Az agro-ökológia azonban még mindig messze van attól, hogy a FAO és a tagállamok elismerjék a fenntarthatatlan élelmiszer-rendszerek alternatívájaként. Ezt gyakran súlyosbítja az értékelhető konzultáció hiánya szervezeteinkkel, illetve részvételük hiánya a folyamatokban. A kormányaink ellentmondásos módon cselekszenek, mikor aktívan segítik és szponzorálják a destruktív ipari mezőgazdasági modellt, a rendelkezésre álló, jelentős mennyiségű tudományos tény ellenére, amelyek szerint az jelentős mértékben hozzájárul a klímaváltozáshoz; lehetővé teszik a nagyvállalatok és szuverén alapok számára a földzsákmányolást és a földek, vizek, halállományok és más természeti erőforrások tönkretételét, valamint a közösségek életterének elpusztítását.

2. HOZZÁFÉRÉS A FÖLDHÖZ, A VÍZHEZ, A MAGOKHOZ, A HALÁLLOMÁNYHOZ ÉS AZ ERDŐKHÖZ

Szerte a világon az emberek hozzáférését a megélhetésüket és életmódjukat biztosító természeti erőforrásokhoz korlátozza a nemzeti és nemzetközi tőke és az államok kizsákmányolása. Ez igaz az Európai Regionális Konferencia régiójában is, ahol a föld és víz zsákmányolása, a magokra és a genetikai erőforrásokra vonatkozó korlátozó törvények, az erdőirtás és a biológiai sokféleség pusztulása, illetve a halállomány megfelelő gondozásának hiánya a régió kisléptékű termelői, halászai és vidéki népei számára kedvezőtlen környezetet teremt. Ezek a fejlemények gátolják a régió civil szervezetei által elképzelt víziót, amelyben a természeti erőforrások közös erőforrások, nem csupán áruk, hanem helyi élelmiszer-rendszereik, életterük és területeik elválaszthatatlan és elengedhetetlen részét képezik. A földhöz, vízhez, halállományhoz, magokhoz és erdőkhöz való hozzáférés és irányítás biztosítása az Európai Regionális Konferencia régiójában kulcsfontosságú prioritás.

A FAO felelős földterület-, víz-és halgazdálkodásra vonatkozó önkéntes iránymutatásai (VGGT), valamint a FAO fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes iránymutatásai (VG SSF) elsődleges fontosságú eszközök a régió kisléptékű élelmiszer-termelői és családi gazdái számára nyújtott bérleti jogok biztosításához, valamint a halállományhoz és halakhoz való biztonságos hozzáféréshez, mivel ezek az emberi jogi megközelítésen alapulnak, tiszteletben tartják a természetet, és explicit módon prioritást adnak a sebezhető és marginalizált helyzetű csoportoknak. Azonban a civil szervezetek még mindig úgy látják, hogy az Európai Regionális Konferencia régiójának kormányai elfogultan értelmezik ezeket az iránymutatásokat, és elsősorban a globális Dél fejlesztési együttműködési munkájának eszközeként tekintenek rá ahelyett, hogy azt „otthon” alkalmazzák és fordítanak közrendi intézkedésekre.

A közösségeknek szüksége van a tudásra és az oktatásra, mivel ezek közös javak. Fontos, hogy elismerjük a hagyományos tudás értékét, amely az élelmiszer-önrendelkezés szempontjából elsődleges fontosságú volt évszázadokon keresztül. A hagyományos tudást a kormányok és a FAO részéről ugyanazon a szinten kell elismerni és értékelni, mint a szakértői tudást. Elő kell segítenünk a mélyebb párbeszédet a két típusú tudás között.

3. HELYI ÉS TERÜLETI PIACOK

A világban és a régióban elfogyasztott élelmiszer zömét mi, a kisléptékű élelmiszer-termelők és családi gazdaságok állítjuk elő. Az általunk megtermelt élelmiszer legnagyobb része a helyi és területi piacokra, **a mi piacainkra** kerül. Ezek a legfontosabbak az élelmiszer-biztonság és a táplálkozás szempontjából. A mi piacaink konkrét területeken helyezkednek el, és azokkal azonosítják őket. Ebben az értelemben a piacaink lokalizáltak. Lehetnek falusi vagy nemzeti, regionális, vagy határokon átívelő piacok. Lehetnek vidéki, félig városi és városi területeken. A helyiek és az őslakók tudására építve többféle funkciót látnak el az adott területen, beleértve, de nem kizárólag a sokszínű és tápláló étrend biztosítását, ezek hozzájárulását a területi gazdasághoz és a biológiai sokféleség, valamint a területi ökoszisztémák védelméhez. A helyi és a területi piacok központi szerepet töltenek be a fenntarthatósági célok végrehajtásában. Erősen inkluzívak, és elérhetőek a kisléptékű termelők, valamint az élelmiszerbiztonság szempontjából veszélyeztetett emberek más csoportjai számára, és minőségi élelmiszert biztosítanak a fogyasztók számára. Ez különösen előnyös lehet a termelők számára, amikor „közvetlenül a termelőtől”, vagy „hal a hálóból” módszerrel, közvetlen módon, például a

Közösség Által Támogatott Mezőgazdaság, a Közösség Által Támogatott Halászat révén, vagy termelői piacokon értékesítenek. A rövid élelmiszerláncok, amelyek kiiktatják a közvetítőket, vagy csökkentik a szerepüket, hasznosak mind a termelők, mind pedig a fogyasztók számára. Szeretnénk, ha ezeket a piacokat megfelelő intézkedésekkel ismernék el és támogatnák, és a releváns adatok feltérképezésének támogatásával láthatóbbá tennék azokat. A kisgazdák csoportjainak kiemelt hozzáférést kellene biztosítani a helyi szintű közbeszerzésekhez. A szakpolitikai intézkedések nem állíthatják szembe az élelmiszer-standardokat/élelmiszerbiztonsági szabályokat, azoknak meg kellene felelniük a kontextusnak, illetve a kisléptékű élelmiszertermelők számára hozzáférést kellene biztosítani a helyi és területi piacokhoz.

Konkrétabban, a 30. Európai és Közép-Ázsiai Regionális Konferencia témáihoz kapcsolódóan az alábbi ajánlásokat tesszük:

Világszintű élelmiszer-biztonsági bizottság napirendi pont

Az alábbi ajánlásokat nyújtjuk be a FAO Regionális Irodája, az Országos Irodák, valamint az Európai Regionális Konferencia régiójának kormányai számára.

Azt kívánjuk, hogy a fentiek:

- Ismerjék el, vegyék számba és kísérik figyelemmel a földhöz, vízhez, magokhoz, halállományhoz és erdőkhöz kapcsolódó sürgős ügyeket, különös figyelemmel a sérülékeny és marginalizált helyzetű csoportok bérleti jogaira, főképp a régió kisléptékű élelmiszer-termelői számára.
- Kötelezzék el magukat a régió felelős földterület-, víz-és halgazdálkodásra vonatkozó önkéntes iránymutatásai mellett, megértve, hogy az iránymutatások nem csupán eszközök a földnyilvántartás létrehozására, hanem foglalkozniuk kell a természeti erőforrásokhoz való hozzáférésben és azok kontrolljában tapasztalható alapvető egyenlőtlenségekkel.
- Biztosítsák, hogy a régió civil szervezetei (és nem csupán a nagy donorszervezetek) aktív részt vállalnak és valódi partnerek a párbeszédben, amely meghatározza a természeti erőforrásokhoz és az önkéntes iránymutatások bevezetéséhez kapcsolódó legfontosabb ügyeket a régióban.

Hasonló módon hangsúlyozni kell a FAO fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes iránymutatásainak (VG SSF) használatának és bevezetésének fontosságát, elismerni a kisléptékű halászati (szárazföldi és tengerparti) vállalkozások szerepét, valamint elfogadni az emberjogi és ökoszisztéma-alapú közös megközelítést. A FAO és kormányok részéről így az alábbi szakpolitikai intézkedéseket kellene elfogadni:

- Validálni és decentralizálni (közösségi alapúvá) kellene tenni a hagyományos fenntartható halászat tudását és gyakorlatát, a közös irányítást kell szorgalmazni. A halászokat be kell vonni az adatgyűjtésbe és elemzésbe.
- Mind a hivatásos, mind pedig a hobbi-halászoknak részesülniük kell a belföldi kisüzemi halászat előnyeiből. Az irányításnak a halászat optimalizálására kell törekednie, hogy a hivatásos halászok fenntartható módon tudjanak halászni, méltányos megélhetésre tegyenek szert, és egészséges fehérjét biztosítsanak a helyi közösségeknek. Nem kompetitív módon a hobbi halászok igényeit is ki kell elégíteni.
- A kisüzemi halászatban dolgozók szerepét az értékláncban el kell ismerni és tiszteletben kell tartani, különösen a nőket, akik a munkaerő mintegy 50 százalékát teszik ki. A nők

gyakran foglalkoznak a halfogás előtti és utáni tevékenységekkel, illetve gyakran elismerés nélküli, rosszul fizetett támogató szerepeket látnak el.

A FAO és a kormányzati szakpolitikák ismerjék el, hogy nem a nemzetközi kereskedelem, hanem a helyi és területi piacok az élelmiszer-ellátás legfontosabb terei, és a fentiek szerint ezek jobb megértése, dokumentálása és támogatása szükséges a kisgazdák piacokhoz kapcsolásának munkafolyamatában.

Fenntartható fejlődési célok napirendi pont

Üdvözljük, hogy a fenntartható fejlődési célokat univerzálisnak és megoszthatatlannak ismerték el, így azok relevánsak minden ország számára, és bevezetésre kerülnek mindenhol, beleértve a fejlett országokat is. A végrehajtásukat célzó nemzeti stratégiáknak garantálniuk kell, hogy az intézkedések a célok végrehajtását segítsék, ne pedig akadályozzák mind nemzeti, mind pedig globális szinten. A fenntartható fejlődési célok és az emberi jogok végrehajtásának kihívásait nem lehet úgy megoldani, hogy fokozzuk a mezőgazdasági termelést, a halászatot és az akvakultúrát, vagy olyan folyamatokat hozunk létre, amely a vállalati szektort domináns szereppel ruházza fel a 17. fenntartható fejlődési cél: *Megerősíteni a végrehajtás módjait és feléleszteni a fenntartható fejlődés globális partnerségét* vonatkozásában. Ehelyett azt szorgalmazzuk, hogy a FAO és a tagállamok foglalkozzanak a fenntarthatatlan élelmiszerláncok strukturális okaival, kérdőjelezzék meg hatalmi strukturáikat, és hangsúlyozzák a fenntartható élelmiszer-rendszerek átalakító potenciálját.

Ennélfogva szeretnénk felhívni a figyelmüket arra a tényre, hogy a 12., a fenntartható termelési és fogyasztási szokásokról szóló, valamint a 13., a klímaváltozás elleni fellépésről szóló fenntartható fejlődési célok különösen relevánsak a kisléptékű élelmiszertermelők és fogyasztók számára. A fenntarthatatlan termelési és fogyasztási szokások, valamint az Európai Regionális Konferencia régiójának üvegházhatású gáz-kibocsátása, főképp a gazdag tagállamokban jelentős mértékben hozzájárul az éhínséghez, az élelmiszer-és tápanyag-bizonytalansághoz saját országaikban csakúgy, mint másutt. A kisléptékű termelők ezzel szemben a környezetre csekély hatást gyakorló termelési módszereket, és kis mennyiségű fosszilis üzemanyagot használnak, amelyek természetes módon járulnak hozzá a klímaváltozás hatásainak enyhítéséhez.

A 2. számú fenntarthatósági céllal kapcsolatos munka nem csupán a gazdákat, hanem a halászokat és az őslakosokat is érinti. Bár a 14. cél a vízről, és a 15. cél a szárazföldi ökoszisztémák védelméről a FAO szerint hozzájárul a 2. számú célhoz, szükséges elismerni, hogy a halász közösségek, halászati dolgozók és az őslakosok kulcsfontosságú szereplők az erőforrások irányításában.

Tudomásul vesszük a tisztességes munkával és gazdasági növekedéssel kapcsolatos 8. cél elismerését. Azonban aggodalommal tölt el bennünket, hogy a FAO prioritásai teljes mértékben figyelmen kívül hagyják a mezőgazdaságban és az élelmiszeriparban dolgozók hozzájárulását a tisztességes megélhetéshez. A bérmunkások nem birtokolják vagy bérlik a földet, ahol dolgoznak, és így külön csoportot képeznek a kisléptékű gazdáktól. A gazdasági növekedés és a munkaadók jövedelmének növekedése gyakran nem jár együtt a bérmunkásoknak fizetett tisztességes bérrel. Emellett hangsúlyozzuk a társadalmi védelmi szakpolitikák fontosságát, hogy fenntartható megélhetést biztosítsanak azoknak, akik

munkahelye bizonytalan, vagy akik nem jutnak munkához (beleértve a szezonális mezőgazdasági munkásokat, a migránsokat, az időseket, a munkanélkülieket és a betegeket). Felszólítjuk a kormányokat, hogy olyan szakpolitikákat vezessenek be, amelyek garantálják a megélhetéshez szükséges jövedelmet mindenki számára, és átfogó társadalmi védelmi szakpolitikákat, amelyek kiemelik az embereket a szegénységből és alultápláltságból.

A FAO és a kormányok részéről fontos lenne biztosítani az alapvető és szektor-specifikus ILO Egyezmények alkalmazását, hogy az érték az élelmiszerláncban méltányosabb módon oszoljon meg, és így csökkenjen vidéken a szegénység. A mezőgazdasági és halászati dolgozóknak lehetővé kell tenni, hogy független, demokratikus szakszervezeteket hozzanak létre, amelyek képviselik nézeteiket, és képesek a kollektív szerződések létrehozására munkakörülményeik javítása és a méltó megélhetéshez szükséges bérek érdekében. Szorgalmazzuk, hogy a FAO és a kormányok fokozzák erőfeszítéseiket az élelmiszeriparban és a mezőgazdaságban tapasztalható kényszermunka felszámolására.

A fenntartható fejlődési céloknak olyan radikális teret kellene nyújtaniuk a fiatalok számára, ahol hozzájárulhatnak a társadalmi és ökológiai változáshoz, amely sok társadalomban éppen végbemegy. A fiatalok viselik a szüleiktől, az idősektől és az ösöktől tanult kollektív ismeretek átvitelének felelősségét a jövőbe. Elsődleges fontosságú, hogy a szakpolitikai intézkedések megteremtsék a fiatalok számára a teret, hogy saját életet kezdhessenek, és hozzáférhessenek a jövedelmekhez, erőforrásokhoz, a méltó munkához, az oktatáshoz és a tudáshoz.

A Hüvelyesek Nemzetközi Éve napirendi pont

Nagyra becsüljük, hogy az ENSZ Közgyűlés 68. ülészsaka 2016-ot a Hüvelyesek Nemzetközi Événak nyilvánította. Elismerjük a hüvelyesek tápértékét és az egészségre gyakorolt kedvező hatásukat, valamint ökológiai előnyeiket. A figyelemfelhívás nagyon fontos, de nem elegendő. A FAO-nak azon kellene dolgoznia, hogy a hüvelyesekkel kapcsolatos szakpolitikai törekvések integrálódjanak a tagállamok szakpolitikai intézkedéseibe, mivel:

- A hüvelyesek fontosak az emberi egészség szempontjából, alapvető élelem-és fehérjeforrást jelentenek sokaknak, különösen a szegényeknek. A hüvelyesek nem csupán gazdasági értéket teremtenek, hanem az élet forrását jelentik az embereknek és az állatoknak egyaránt.
- A hüvelyesek a levegőben található nitrogént hozzákötik a földhöz és a növényekhez. Azonban ha a vegyszereket, növényvédő szereket és más ökológiailag pusztító termelési technológiákat használnak a termelésük során, a hüvelyesek jótékony hatása ökológiai katasztrófává válik.
- Az agro-ökológiai technológiával termesztett hüvelyesek megoldásokat kínálnak a klímaváltozásra is.
- Az élelmiszer-biztonságra és élelmiszer-önrendelkezésre gyakorolt pusztító hatása miatt erősen ellenezzük a GMO technológiát, valamint az új típusú növénytermesztési és állattenyésztési technológiákat, a növények és állatok új változatainak létrehozására irányuló mutációs termesztést/tenyésztést, beleértve a hüvelyeseket. A hagyományos és részvételi, helyi tudáson alapuló, biztonságosabb és társadalmi bevonáson alapuló módszereket támogatjuk.

Végül pedig üdvözöljük a *FAO civil szervezetekkel kapcsolatos partnerségi stratégiáját*, valamint az újbóli megerősítést, hogy a független civil szervezeteket elismerik, és azok részt vesznek a FAO által összehívott szakpolitikai, normatív és technikai eszmecserékben. Üdvözöljük a javaslatot, hogy tovább erősítsük a régióban a FAO és a civil szervezetek közötti kapcsolatot, és növeljük a civil szervezetek részvételét a szakpolitikai döntéshozatali folyamatokban, valamint a régiót különösen érintő szakpolitikai intézkedések bevezetésének figyelemmel kísérésében. Üdvözöljük a törekvést, hogy létrejöjjön egy Facilitációs Bizottság a civil szervezeteknek, amely ezt a folyamatot konstruktív módon tudná mederbe terelni. Elköteleztünk magunkat, hogy a bizottság elérje célját, és várjuk, hogy konstruktív párbeszéd alakuljon ki a FAO Regionális Iroda, a FAO Szub-regionális Irodák, a kormányok és a civil szervezetek között.

Emellett szeretnénk meghívni Önöket, hogy találkozzunk a második Nyéléni Élelmiszer-önrendelkezési Európai Fórumon, amelyre 2016. október 26 és 30 között kerül sor Kolozsváron, Romániában.